

En Derin Teselli

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Ağustos 2016

Fıtratı aşkın belki de hissedilen en durağan şarkı:

Asla ki yerden göğe uzanan tüm kainat mademki aşktan ibaret hangi bakir tümcede asılı kalır gözyaşı.

Sondan bir önce,

Rakımın incesi o rütbe

Ve adı konmamış bir şarkı...

Ökçesi ağırdan, rahvan bir yetmezlik:

Hangi menkıbe ise durağan süreci

Irgat bir tesellide saklı.

Heybesinde ahkâm kesen berduş bir serzeniş:

Muhatabı pervasız gök kubbe.

Sirayet edenden öte kiblesinde;

Gönül gözüne rağbet eden o öfke haricinde

En derin teselli soyut bir mertebenin tecellisi.

Ey sakil, ey nahoş ve beyhude gönül:

Mantığın kulaç attığı revnak günce:

Sanır mısın ki;

Tümden gelen sitemin hangi katresi ise

Soluk bir tebessümde gizli?

Sürgün, yorgun alabildiğine:

Yavuklusu yüreğin mademki hüzün,

Sarıncına koy beni

Hem de biteviye sızarken gün ışığı.

Sözden öteyim sevgili;

Saklıyım gizil bir tefrikada,

Hem belli mi olur;

Sızan o gölgede kesişir yolumuz:

Hutbesinde mademki aşk saklı,

Birincil kaideyi asla unutma:

Ne urgan ne kısık bir seyrinde gözün,

Vardan evvel sonlanmaksam indirdiğim hatim:

Bırak ve sal yaşlarını.

Ne kadar kırılgan olsa da muallimi yüreğın,
Sus sen ve asla ses etme:
Zincirin bağı kırıdığı o sessiz hüküm:
Muhatabım kuru bir yaprakta saklı;
Kovuşturduğum onca sancı,
Yetmese de mecalim,
Hoyrat bir tümceden ibaretim.